

30/01/2023

Патријарх Порфирије началствовао светом Литургијом у Саборној цркви Светог Саве у Милвокију

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је 29. јануара 2023. године светом архијерејском Литургијом у Саборној цркви Светог Саве у Милвокију.

Торжественим богослужењем у храму испуњеном благочестивим народом, који је и поред снежних падавина у великом броју дошао да дочека свог Патријарха како би се заједно са њим помолио Богу, прослављена је 110. годишњица оснивања Црквено-школске општине Светог Саве, првог Архиепископа српског. Храбро сведочећи истрајност православне вере и повезаност са својим прецима, знаменита српска имигрантска заједница у Милвокију успела је подигне велелепни Саборни храм Светог Саве, који

представља највиши развој српског православног облика класичне византијске архитектуре у Сједињеним Државама. Његови мозаици у простору олтара су реплике најлепших мозаика цркве Светог Ђорђа на Опленцу. Кроз бројне организације парохија наставља да поштује и негује свету православну веру, српску културу и традицију предака. Српска омладина у Милвокију окупља се у Православној школи Свети Сава, Хору Стеван Шијачки, Ансамблу народних игара Шумадија, Фудбалском клубу Уједињени Срби, Колу српских сестара...

На светој Литургији Његовој Светости Патријарху саслуживали су преосвећена господа епископи канадски Митрофан и новограчаничко-средњезападноамерички Лонгин са многобројним свештенством и монаштвом, у молитвеном присуству Високопреосвећеног Архиепископа чикашког г. Петра из Руске Православне Заграничне Цркве.

Владика Лонгин: Долазак Патријарха српског Порфирија улива нам храброст и даје снагу да останемо и опстанемо на путу Светог Саве иако смо далеко од земље отаца наших

У поздравној беседи епископ Лонгин је подсетио на историјат парохије Светог Саве у Милвокију и нагласио:

- Велики је наша радост, јер је данас са нама наш духовни отац, Свјатејши Порфирије, Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски. Наша срца су испуњена радошћу. Ваш долазак нама много значи, улива нам храброст и даје снагу да останемо и опстанемо на путу Светог Саве иако смо далеко од земље отаца наших. Ова парохија, јединствена и врло значајна за нашу Цркву у Америци, јесте једна од најуређенијих у нашој епархији. Њу украшава не само овако леп мозаик храма, већ пре свега душе људи који овде живе, а посебно ове наше деце која иду овде у недељну школу, али и у школу парохијалну која овде готово три деценије постоји и ради. Они су наше највеће богатство. Они су и наша садашњост, али и будућност ове Цркве. Парохија Светог Саве увек је учествовала међу првима када је требало помоћи наш народ у Отаџбини. Увек су журили да се први одазову. Све радости нашег народа у матици Србији и широм свих српских земаља биле су радости нашег народа овде, али и све жалости и сваку тугу и бол делили смо са нашом Црквом у Отаџбини.

Ваша Светости, ми се радујемо, као што рекох, што је данас овде са нама управо наш Патријарх српски. Ви сте достојан наследник великих патријараха Српске Цркве. Сви смо се обрадовали Вашем избору и надамо се

да ће молитве овог народа одавде и широм кугле земаљске, где год има Срба, Вама помоћи да носите огроман терет и претешки крст Патријарха српског, вођени духом нашег народа у овим нимало лаким данима, тешким данима пуним смутње, изазова и свега онога што, нажалост, није добро. Желим Вам добро здравље, благодаримо и молимо Вас да благословите овај народ Вашим патријарашким речима и да нам живите и долгоденствујете на многаја и благаја љета!

Патријарх Порфирије: Наше име и наше презиме јесте Растко Немањић, јесте Свети Сава. Онај који није уоквирио себе у то име и презиме, онај који није уоквирио себе у икону Светог Саве, он је туђ себи, а туђ је и другима

Честитајући значајну годишњицу верном народу Црквено-школске општине Светог Саве у Милвокију, Његова Светпост Патријарх г. Порфирије је истакао:

– Хвала на дивним и топлим речима љубави, на речима добродошлице. Заиста је моја радост неизмерна данас, јер знам да ништа није случајно како у животу појединца тако и у животу једне заједнице. Знам и да све што се дешава у нама и око нас јесте израз љубави Божје. Господ је хтео да данас прославимо Светог Саву овде, у заиста предивном храму који је њему посвећен, а још више у заједници са овим предивним иконама Божјим, људима, браћом и сестрама из истог рода, а што је још важније из исте Цркве, са људима који су пород и деца Светог Саве.

Ми славимо Светог Саву и нема дана када се њега не сетимо. Помињемо га на разне начине, али свакако да је најисправнији и најпотпунији начин, онај којим се радује Свети Сава, онда када се затекнемо у храму Божјем, када се молимо Богу, када упућујемо молитве не само за себе и за своје ближње, него и за свој народ и за читав свет. Светог Саву неки славе као просветитеља, неки као учитеља, неки као дипломату и миротворца, неки га славе као онога који је учио свој народ да управља својим имањем, да управља државом. Неки виде у њему онога који је учинио и прве научне кораке у српском народу. Заиста, све то Свети Сава и јесте, у свему томе јесте први и јесте велики. Зато га је народ заволео до те мере да свуда и на сваком месту види његово име и његов печат, па тако имамо Савино брдо, Савину долину и Савин извор... Све је именовано, али важније и најважније од свега јесте да ми носимо његово име. Могли бисмо једном речју рећи да ми православни Срби немамо друго име и немамо друго презиме. Наше име и наше презиме јесте Растко Немањић, јесте Свети Сава. Онај који није уоквирио себе у то име и презиме, онај који није уоквирио себе у икону Светог Саве, он је туђ себи, а туђ је и другима.

Питање је да ли бисмо се сећали Светог Саве у тој мери ако пре све га и изнад свега није био светитељ Божји. Он је остварио оно на шта смо сви позвани. Није човек биће које је створено да има свој почетак овде, у историји, и да му се овде његов живот и постојање завршава. Када би то тако било, свако би био бесмислен, а живот свакога био би празан и без смисла, независно од његових успона и падова, независно од тога колико имања има, независно од тога да ли у својим рукама држи неку власт и независно од тога да ли га људи славе или не. Када би живот био само нешто што траје седам, седамдесет, осамдесет, па нека буде и сто година, када би човек био само и искључиво биолошко биће, ми вером, јеванђељском вером у Бога, вером у Христову реч и вером у Христа знамо да имамо свој почетак у историји, али и да смо створени за вечност и да нам је овај живот дат да препознамо ко је пуноћа и ко је смисао нашег живота, да препознамо да смо без Бога, без Христа, нико и ништа.

Заволевши Христа од најранијег детињства, Свети Сава је презрео имања, славу, богатство, моћ и власт, али не због тога што сматра да то не треба да постоји у животу људског рода, него због тога што је знао да је земаљско замалена царство, а небеско увек и до века, због тога што је хтео да се читавим својим бићем преда Христу и да послужи Њему. Исто тако, желео је да и његов народ не гледа само биолошким, материјалним очима, него да

његов народ гледа унутарњим оком, духовним оком. Унутарње, духовно око осмишљава све што јесмо, па понекад и пад, понекад искушење, понекад тешкоћу. Зато је Свети Сава отишао у Свету Гору и заменио царску палату монашком келијом. Одатле се својој земљи вратио да би посејао семе Христово, да би градећи мир и јединство од мноштва појединаца настао један и јединствени народ, народ Божји, знајући да је јединство искључиво и само у Христу, у Цркви, а да је свако друго удруживање најчешће удруживање против некога, а не за некога. Бити једно у Христу значи бити једно у добру, у врлини, у љубави.

Ви сте то овде доказали градећи овај храм, мисионарећи и сведочећи Јеванђеље Христово тако да и други препознају Његову лепоту и вредност. Стога је важно што су овде са нама и деца. Знајте, ако им будете давали православну веру и Јеванђеље Христово, увек ће сачувати и сваку другу врсту свога идентитета. Ако их будете учили да само буду Срби, а не буду ли знали Јеванђеље Христово, пре или касније ће заборавити на свој идентитет и на своје порекло, а неретко они који су заборавили на веру забораве и на своје родитеље. Ви сте овде у расејању, али отаџбина је и тамо где смо оно што јесмо. Отаџбина је и овде, због тога што је овде и Свети Сава, а где је он, ту је наш отац, ту је наша отаџбина, ту је наш дом. И докле год јесмо светосавци, тј. православни хришћани, дотле ће свака тачка земљине кугле бити наша отаџбина. Отуда сте и ви, браћо и сестре, овде своји на своме. Овде сте са Светим Савом и он је са вама, па стога можете без проблема да се интегришете у ову земљу, која је земља могућности, отворена за људе који хоће да се труде и да раде, који хоће да раде на себи, а у исто време да се не осећате да сте изгубљени и да сте одустали од себе, већ напротив, да све оно што вам ова земља пружа и ви Светим Савом, својом православном вером, својим идентитетом и собом обогаћујете.

Нека би Господ дао сваком од вас добро здравље, љубав у породици, љубав између браће и сестара, љубав између супружника, али и мир са онима са којима живите и мир у овом свету. Знајте да сте нам, иако удаљени од матице, због ваше вере, због ваше верности Светом Сави, због ваше љубави према својој Цркви увек не само нама блиски, него увек са нама у срцу и у нашим молитвама, као и да се због вас осећамо не само радосни него и поносни. Нека вас Господ све благослови. Срећна слава!

Наредних дана патријарх Порфирије ће посетити Православни богословски факултет Светог Саве у Либертивилу код Чикага, где ће одржати више

састанака са деканом, управом, наставницима и студентима једине високошколске установе Српске Православне Цркве на северноамеричком континенту, а присуствоваће и свечаној прослави Светог Саве у организацији
ран је и сусрет Његове
славне Цркве на простору
овој Грачаници на Трећем

spc.rs